

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. juli 2003

om anvendelse af Rådets direktiv 72/166/EØF om kontrol af ansvarsforsikring for motorkøretøjer

(meddelt under nummer K(2003) 2626)

(EØS-relevant tekst)

(2003/564/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 90/232/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forbindelserne mellem de nationale forsikringsbureauer (herefter benævnt »forsikringsbureauer«) i medlemsstaterne, jf. artikel 1, stk. 3, i direktiv 72/166/EØF, og i Tjekkiet, Ungarn, Norge, Slovakiet og Schweiz er etableret i henhold til overenskomster, der supplerer standardoverenskomsten af 2. november 1951 mellem de nationale forsikringsbureauer om grønt kort-ordningen (herefter benævnt »de supplerende overenskomster«). Disse supplerende overenskomster dannede det praktiske grundlag for afskaffelsen af kontrollen med forsikringen for køretøjer, der normalt er hjemmehørende på alle disse landes territorier.

(2) Kommissionen vedtog derefter beslutninger, hvori det fastsættes, at medlemsstaterne i overensstemmelse med direktiv 72/166/EØF skal afstå fra at gennemføre kontrol med ansvarsforsikringen for motorkøretøjer, der normalt er hjemmehørende i den europæiske del af en anden medlemsstats europæiske territorium eller på de nævnte tredjelandes territorier, og som er omfattet af de supplerende overenskomster.

(3) De nationale forsikringsbureauer har revideret og konsolideret teksten til de supplerende overenskomster og erstattet dem med en enkelt overenskomst (»den multilaterale garantioverenskomst«), der blev underskrevet i Madrid den 15. marts 1991 i overensstemmelse med principperne i artikel 2, stk. 2, i direktiv 72/166/EØF. Denne multilaterale garantioverenskomst er knyttet som bilag til Kommissionens beslutning 91/323/EØF ⁽³⁾.

(4) Kommissionen vedtog derefter beslutning 93/43/EØF ⁽⁴⁾, 97/828/EF ⁽⁵⁾, 99/103/EF ⁽⁶⁾ og 2001/160/EF ⁽⁷⁾, hvori det fastsættes, at medlemsstaterne i overensstemmelse med direktiv 72/166/EØF skal afstå fra at gennemføre kontrol med ansvarsforsikringen for motorkøretøjer, der normalt er hjemmehørende på en anden medlemsstats territorium eller på Island, Slovenien, Kroatien og Cyperns territorier.

(5) »Overenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes medlemsstater og andre associerede stater« blev indgået den 30. maj 2002 i Rethymno (Kreta) i overensstemmelse med principperne i artikel 2, stk. 2, i direktiv 72/166/EØF. I første bilag til denne aftale samles samtlige bestemmelser i »standardoverenskomsten mellem bureauerne« og den »multilaterale garantioverenskomst« i et enkelt dokument (»de interne bestemmelser«). Disse interne bestemmelser erstatter de to sidstnævnte overenskomster fra den 1. august 2003.

(6) Derfor bør beslutning 91/323/EØF, 93/43/EØF, 97/828/EF, 99/103/EF og 2001/160/EF ophæves den 1. august 2003 —

⁽¹⁾ EFT L 103 af 2.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 129 af 19.5.1990, s. 33.

⁽³⁾ EFT L 177 af 5.7.1991, s. 25.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 25.1.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 343 af 13.12.1997, s. 25.

⁽⁶⁾ EFT L 33 af 6.2.1999, s. 25.

⁽⁷⁾ EFT L 57 af 27.2.2001, s. 56.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Fra den 1. august 2003 afstår de enkelte medlemsstater fra at gennemføre kontrol med ansvarsforsikringen for motorkøretøjer, der normalt er hjemmehørende på en anden medlemsstats territorium eller på Tjekkiet, Kroatien, Cypern, Ungarn, Island, Norge, Slovakiet, Slovenien og Schweiz' territorier, som er omfattet af overenskomsten af 30. maj 2002 mellem de nationale forsikringsbureauer i medlemsstaterne af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og andre associerede stater, der er vedlagt som tillæg i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Beslutning 91/323/EØF, 93/43/EØF, 97/828/EF, 99/103/EF og 2001/160/EF ophæves den 1. august 2003.

Artikel 3

Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, der træffes med henblik på at anvende denne beslutning.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

BILAG

Tillæg

Overenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes medlemsstater og andre associerede stater

PRÆAMBEL

I betragtning af Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 (første motorkøretøjsforsikringsdirektiv), hvori det fastsættes, at medlemsstaternes nationale forsikringsbureauer indgår en aftale, hvorefter hvert nationalt forsikringsbureau skal garantere, at en skade, der sker på dets territorium, og som forårsages af et køretøj, der normalt er hjemmehørende på en anden medlemsstats territorium, bliver erstattet — uanset om et sådant køretøj er forsikret — i overensstemmelse med national lovgivning om obligatorisk forsikring,

i betragtning af at det fastsættes i nævnte direktiv, at køretøjer, der normalt er hjemmehørende i et tredjeland, skal behandles som køretøjer, der normalt er hjemmehørende i Fællesskabet, hvis de enkelte forsikringsbureauer for hver medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i deres nationale lovgivning om obligatorisk forsikring garanterer skadesbehandling af ulykker på deres territorium, der skyldes brugen af sådanne køretøjer,

i betragtning af at ved at anvende disse bestemmelser har de nationale forsikringsbureauer i medlemsstaterne og de nationale forsikringsbureauer i andre stater indgået adskillige aftaler med henblik på at overholde direktivets bestemmelser, og at disse bureauer efterfølgende har besluttet at lade disse aftaler erstatte af en enkelt aftale, kaldet den multilaterale garantioverenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer, som blev underskrevet i Madrid den 15. marts 1991,

i betragtning af at Bureau-Rådet på den generalforsamling, der blev afholdt i Rethymno (Kreta) den 30. maj 2002, besluttede at lade samtlige bestemmelser i fællesoverenskomsten mellem bureauerne og den multilaterale garantioverenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer om forbindelserne mellem bureauerne indgå i et enkelt dokument, kaldet de interne bestemmelser,

har de undertegnede bureauer indgået følgende overenskomst:

Artikel 1

De undertegnede bureauer forpligter sig som led i deres gensidige forpligtelser til at overholde både de obligatoriske og de valgfri bestemmelser i de interne bestemmelsers sektion III og i givet fald i sektion II som vedtaget af Bureau-Rådet den 30. maj 2002, hvoraf et eksemplar er vedlagt til denne aftale som tillæg 1.

Artikel 2

De undertegnede bureauer giver gensidig bemyndigelse på egne og medlemmernes vegne til andre deltagende bureauer til at behandle alle krav i mindelighed og at acceptere, at der forkyndes retslige eller udenretslige processer, der kan føre til udbetaling af erstatning som følge af ulykker, der falder inden for disse interne bestemmelsers kontekst og formål.

Artikel 3

Den i artikel 1 nævnte forpligtelse træder i kraft den 1. juli 2003, hvor den erstatter fællesoverenskomsten mellem bureauerne og den multilaterale garantioverenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer, som for indeværende binder underskriverne af nærværende overenskomst.

Artikel 4

Denne overenskomst indgås for et ubegrænset tidsrum. De underskrivende bureauer kan imidlertid vælge at udtræde af denne overenskomst ved skriftlig meddelelse til generalsekretæren for Bureau-Rådet, som derefter omgående underretter de øvrige underskrivende bureauer og Europa-Kommissionen. En sådan udtrædelse får virkning tolv måneder efter, at en sådan meddelelse er indgivet. De underskrivende bureauer er i henhold til denne overenskomst og bilagene hertil forpligtet til at indfri samtlige krav i forbindelse med skadesbehandling som følge af ulykker, der forekommer indtil udløbet af den nævnte periode.

Artikel 5

Denne overenskomst er indgået mellem nedennævnte underskrivende bureauer for de territorier, hvor de enkeltvis har kompetence, i form af tre eksemplarer på henholdsvis engelsk og fransk.

Et eksemplar på hvert sprog indleveres til henholdsvis Bureau-Rådets sekretariat, generalsekretariatet for Comité Européen des Assurances og Europa-Kommissionen.

Generalsekretæren for Bureau-Rådet udleverer autoriserede kopier af nærværende aftale til de underskrivende bureauer.

Udfærdiget i Rethymno (Kreta), den 30. maj 2002.

Østrig, for Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs: Günter Albrecht, sekretær og direktør

Belgien, for Bureau Belge des Assureurs Automobiles: Alain Pire, Directeur-Secrétaire Général

Schweiz (og Liechtenstein), for Swiss National Bureau of Insurance: Martin Metzler, direktør

Cypern, for Motor Insurers' Fund: Aristos Pissiris, direktør, og Andreas Charalambides, direktør/sekretær

Tjekkiet, for Česká Kancelár Pojistitelu: Jakub Hradec, direktør

Tyskland, for Deutsches Büro Grüne Karte e.V.: Ulf Lemor, direktør

Danmark (og Færøerne), for Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring: Steen Leth Jeppesen, direktør

Spanien, for Oficina Española de Aseguradores de Automóviles: José Ignacio Lillo Cebrián, direktør

Frankrig, for Bureau Central Français: Alain Bouchon, direktør

Finland, for Liikennevakuutuskeskus: Olli Latola, formand, og Ulla Niku-Koskinen, direktør

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Kanaløerne, Gibraltar og Øen Man, for Motor Insurers' Bureau: James Read, direktør

Grækenland, for Motor Insurer's Bureau: Michael Psalidas, formand, og George Tzanis, generalsekretær

Ungarn, for Hungarian Motor Insurance Bureau: István Ragályi, direktør

Kroatien, for Hrvatski Ured Za Osiguranje: Ante Lui, direktør

Italien (og Republikken San Marino og Vatikanstaten), for Ufficio Centrale Italiano (U.C.I.): Raffaele Pellino, direktør

Irland, for Motor Insurers' Bureau: Michael Halligan, direktør

Island, for Alþjóðlegar Bifreidatryggingar á Íslandi: Sigmar Ármannsson, direktør

Luxembourg, for Bureau Luxembourgeois des Assureurs: Paul Hammelmann, generalsekretær

Norge, for Trafikksforsikringsforeningen: Jan Gunnar Knudsen, direktør

Nederlandene, for Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar: Frank Robertson, formand

Portugal, for Gabinete Português de Carta Verde GPCV: Maria José Mesquita, næstformand, og Antonio Lourenço, medlem

Sverige, for Trafikförsäkringsföreningen: Ulf Blomgren, direktør

Slovakiet, for Slovenská kancelária poisťovní: Imrich Fekete, formand, og Lydia Blaeková, direktør

Slovenien, for Slovensko Zavarovalno Zdruenje, GIZ: Tjaša Korbar, kontorchef for Green Card Bureau (på vegne af Mirko Kalua, direktør).

Tillæg 1

INTERN OVERENSKOMST AF »COUNCIL OF BUREAUX«

Formålsparagraf

- (1) Eftersom The Working Party on Road Transport of the Inland Transport Committee af the Economic Commission for Europe of the United Nations i 1949 sendte en anmodning ⁽¹⁾ til medlemslandene om, at forsikrere, der dækkede ansvar overfor tredjemand ved brug af motorkøretøjer, skulle indgå aftaler med henblik på at udarbejde praktiske og ensartede regler til sikring af, at biler ved grænseovergange til andre lande, hvor ansvarsforsikring for motorkøretøjer er lovpligtig, ville være tilstrækkeligt forsikret.
- (2) Eftersom dette forslag gav anledning til, at indførelsen af et ensartet forsikringsdokument var den bedste måde at efterkomme anmodningen, blev grundlæggende principper om indholdet af aftalen mellem forsikrere i samtlige lande formuleret.
- (3) Eftersom teksten i Inter-Bureaux-Aftalen blev vedtaget i november 1951 og herefter dannede grundlag for relationerne mellem forsikrernes repræsentanter fra de lande, der havde reageret positivt på anmodningen.
- (4) Eftersom
 - a) formålet med aftalen, kendt som grønt kort-ordningen, var at lette international kørsel ved at muliggøre forsikreres, for ansvar overfor tredjemand ved brug af motorkøretøjer, opfyldelse af betingelserne, fastsat af det besøgte land, og i tilfælde af uheld at garantere kompensation til skadelidte i overensstemmelse med landets gældende lov og ret
 - b) det internationale motorforsikringskort (»Green Card«), der er officielt anerkendt af regeringer, der har indført United Nations Recommendation, er bevis for lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjet nævnt i dette i det besøgte land.
 - c) et nationalt bureau blev oprettet og godkendt i de deltagende lande, hvis formål var at afgive dobbelt garanti til:
 - dennes egen regering for, at udenlandske forsikrere vil overholde gældende lov og ret og kompensere skadelidte i overensstemmelse hermed.
 - bureauet af de besøgte lande, hvor det blev tilkendegivet, at dets medlemmer, der havde tegnet lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer, er indforstået med (garantiordningen) i forbindelse med uheld.
 - d) det som følge af dette almenyttige dobbeltmandat forlanges, at hvert bureau skal have sin egen uafhængige økonomiske struktur baseret på fælles forpligtelser af forsikrer, der er autoriseret til at tegne obligatorisk civil ansvarsforsikring for motorkøretøjer i bureauets eget land, der vil gøre det muligt for bureauet at opfylde sine forpligtelser i henhold til aftaler med andre bureauer.
- (5) Eftersom
 - a) visse lande med henblik på at lette den internationale trafik havde afskaffet kontrollen af grønt kort ved grænsen i kraft af gensidige aftaler bureauer imellem, baseret på motorkøretøjets indregistreringsnummer
 - b) Rådet for Den Europæiske Union ved direktiv af 24. april 1972 ⁽²⁾ meddelte Bureaux of Member States slutning af en sådan overenskomst, der hed Supplementary Inter-Bureaux Agreement, hvilken blev underskrevet den 16. oktober 1972
 - c) efterfølgende aftaler baseret på samme principper muliggjorde, at bureauer i andre lande kunne deltage i aftalen. Disse aftaler blev samlet i et dokument, underskrevet den 15. marts 1991 og kaldt The Multilateral Guarantee Agreement.
- (6) Eftersom det er ønskeligt at samle samtlige regler, der regulerer forholdet bureauerne imellem, til et dokument, blev denne interne overenskomst vedtaget af Council of Bureaux ved dennes generalforsamling i Rethymno (Kreta) den 30. maj 2002.

⁽¹⁾ Recommendation nr. 5 adopted on January 1949, superseded by Appendix 2 of the Consolidated Resolution on the Facilitation of Road Transport adopted by the Working Party on Road Transport of the Inland Transport Committee of the Economic Commission for Europe of the United Nations, the text of which is provided as Annex I.

⁽²⁾ Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse. Teksten er gengivet i bilag II.

SEKTION I

ALMINDELIGE REGLER (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)

Artikel 1

Formålet

Formålet med denne overenskomst er at regulere de gensidige forhold mellem de nationale forsikringsbureauer og således at gennemføre betænkning nr. 5 af 25. januar 1949 godkendt af »The Principal Working Party on Road Transport of the Inland Transport Committee of the European Economic Commission for the United Nations« med tilføjelse af bilag 2 af »The Consolidated Resolution on the Facilitation of Road Transport« godkendt af »Hovedarbejdsudvalget« ved dets 74. møde den 25.-29. juni 1984 i dennes nuværende form, herefter refereret til som »betænkning nr. 5«.

Artikel 2

Definitioner

For så vidt angår denne overenskomst skal følgende ord og udtryk have den betydning, de nedenfor er tillagt og ingen andre.

1. »National Forsikrers Bureau«, herefter refereret til som »Bureau«, betyder den faglige organisation, der er medlem af »Council of Bureaux« og etableret i hjemlandet i overensstemmelse med betænkning nr. 5.
2. »Forsikrer« betyder et foretagende, der er autoriseret til at handle med lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer.
3. »Medlem« betyder en forsikrer, der er medlem af et bureau.
4. »Repræsentant« betyder et forsikringsselskab eller en person, godkendt af bureauet, der er udpeget af én eller flere forsikrere og etableret i skadelandet med henblik på at behandle og betale for krav, der opstår i forbindelse med uheld, hvor et motorkøretøj er indblandet, og hvor forsikrer har udstedt en forsikring.
5. »Køretøj« betyder et motorkøretøj, der er beregnet til anvendelse på land, dog ikke skinner, samt trailere, uanset om de er tilkoblet eller ej, dog kun hvis en sådan skal omfattes af en lovpligtig forsikring i det land, traileren bliver anvendt.
6. »Skade« betyder en begivenhed, der forårsager tab eller personskade og omfattes af en obligatorisk ansvarsforsikring i skadelandet.
7. »Skadelidte« betyder en person, der er berettiget til at kræve erstatning for skader, forvoldt af et køretøj.
8. »Krav« betyder et eller flere krav fra tredjemand i forbindelse med en skade.
9. »Forsikringspolice« betyder en kontrakt, udstedt af et medlem, der dækker ansvar ved brug af et motorkøretøj.
10. »Forsikringstager« betyder en person, hvis ansvar over for tredjemand er dækket af en forsikringspolice.
11. »Grønt kort« betyder det internationale forsikringscertifikat, der er udformet i overensstemmelse med den model eller de modeller, som er godkendt af Council of Bureaux.
12. »Council of Bureaux« betyder den myndighed, der er ansvarlig for administration og drift af den internationale erstatningsansvarsordning (kendt som »grønt kort-ordningen«), og af hvilken samtlige bureauer skal være medlem.

Artikel 3

Skadebehandling

1. Bureauet skal, så snart det får kendskab til et uheld, sket i dets territorium, hvor et udenlandsk køretøj er indblandet, uden modtagelse af et formelt krav iværksætte undersøgelser for at få klarlagt uheldets nærmere omstændigheder. Bureauet skal straks underrette den forsikrer, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolice, eller hvis aktuelt det pågældende bureau, om uheldet. En undladelse af at give en sådan meddelelse kan bureauet ikke bebrejdes for.

Hvis en sådan undersøgelse fører til, at forsikrer for det i uheldet indblandede køretøj er identificeret og repræsenteret af en repræsentant, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 4, skal bureauet straks videregive disse oplysninger til repræsentanten til brug ved behandlingen af sagen.

2. Straks ved modtagelse af et krav i forbindelse med et uheld som nævnt ovenfor skal bureauet underrette den godkendte repræsentant, således at kravet kan behandles i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 4. Hvis en sådan repræsentant ikke findes, skal bureauet straks underrette den forsikrer, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolisen, eller hvis aktuelt underrette det pågældende bureau, om kravets modtagelse, og at kravet vil blive behandlet af (skadelandets) bureau, eller drage omsorg for, at kravet vil blive behandlet af en navngiven agent.

3. Bureauet er bemyndiget til at indgå udenretsligt forlig eller søge retslig proces i forbindelse med udbetaling af erstatning.

4. Bureauet, der alene har kompetence, skal behandle krav i overensstemmelse med skadelandets lovgivning om placering af ansvar, bestemmelser om lovpligtig forsikring og kompensation til skadelidte på bedste måde på vegne af forsikrer, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolisen og, hvis relevant, bureauet.

Bureauet alene har kompetence til at fortolke sit eget lands lovgivning (også når der henvises til et andet lands lovgivning) samt at afgøre kravene. I overensstemmelse med dette skal bureauet på specifik anmodning fra forsikrer eller bureauet give underretning inden endelig afgørelse.

5. Hvis det påtænkte erstatningsbeløb overstiger det maksimumsbeløb, der er fastsat for lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer i skadelandet, skal bureauet rådføre sig med forsikrer for så vidt angår den del af kravet, der overstiger maksimumsbeløbet. Forsikrers samtykke påkræves ikke, hvis bureauet i overensstemmelse med gældende lovgivning er forpligtet til at respektere et højere maksimumsbeløb som følge af kontraktmæssige betingelser i forbindelse med forsikring for ansvar, der måtte opstå ved anvendelse af motorkøretøjer i skadelandet.

6. Bureauet må ikke på egen hånd uden skriftligt samtykke fra forsikrer eller det pågældende bureau tillade eller foranledige, at et krav bliver behandlet af en agent, som i kraft af en kontraktlig forpligtelse er økonomisk interesseret i kravet. Hvis bureauet alligevel gør det, uden et sådant samtykke, skal retten til refusion begrænses til halvdelen af det beløb, der ellers skulle have været refunderet.

Artikel 4

Repræsentanter

1. Under hensyntagen til aftaler med andre bureauer og/eller nationale regler skal hvert bureau fastsætte betingelser for godkendelse, afslag eller afskedigelse af repræsentanter i sit eget land.

Dog skal godkendelsen ske automatisk, hvis anmodningen kommer fra et medlem af et andet bureau, der ønsker, at dets afdeling i det andet land skal være repræsentant, under forudsætning af at afdelingen er godkendt til drive forsikringsvirksomhed i forbindelse med ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

2. Bureauer fra EØS-medlemsstater påtager sig som repræsentanter i eget land at godkende handling-selskaber, der i forvejen er godkendt til at repræsentere forsikrere fra andre medlemmer fra EØS iht. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF ⁽¹⁾. Godkendelsen kan ikke trækkes tilbage, så længe repræsentanten forbliver handling-selskab, jf. ovennævnte direktiv, medmindre dette groft har misligholdt sine forpligtelser under denne artikel.

3. Bureauet alene skal have bemyndigelsen til, på anmodning fra sine medlemmer, at sende ansøgning om godkendelse af repræsentanten til et andet bureau. Denne anmodning skal sendes pr. fax eller e-post tillige med dokumentation for, at den påtænkte repræsentant har accepteret nominationen.

Det pågældende bureau skal acceptere eller afvise anmodningen inden 3 måneder efter modtagelsen og meddele afgørelsen samt ikrafttrædelsesdato til det afsendende bureau samt den påtænkte repræsentant. Hvis godkendelsen udebliver, antages det, at anmodningen er godkendt efter fristens udløb.

4. Repræsentanten skal behandle alle krav i overensstemmelse med gældende lovgivning om erstatning, ansvar og lovpligtig forsikring i skadelandet på vegne af det godkendende bureau samt forsikrer, der har anmodet om godkendelse, som følge af uheld, hvor køretøjer, forsikret hos forsikrer, er indblandet.

Når de påtænkte skadeudbetalinger overstiger den i skadelandets nævnte lovgivning om motoransvarsforsikring, men er dækket under policebetingelserne, skal repræsentanten rette sig efter artikel 3, stk. 5.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65.

5. Bureauet, der har godkendt anmodning om repræsentantskab, skal anerkende, at repræsentanten er enerådig om at behandle og udbetale krav i det anmodende bureaus navn og på vegne af forsikrer, der har anmodet om godkendelse. Bureauet skal underrette skadelidte om dennes egenskab og skal til repræsentanten videregive oplysninger om disse krav. Dog kan bureauet på et hvilken som helst tidspunkt, og uden at redegøre herfor, overtage behandlingen og udbetalingen af disse krav fra en repræsentant.

6. Uanset årsagen til, at bureauet, der har godkendt anmodning om repræsentantskabet, i stedet for en repræsentant skal kompensere skadelidte, skal refusion foretages af bureauet, der har indsendt anmodning om godkendelse af repræsentanten i overensstemmelse med reglen i artikel 5.

7. I overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, er repræsentanten fritstillet med hensyn til at aftale betingelser for udbetaling af erstatning til skadelidte samt handling-fee med forsikrer, der har anmodet om godkendelse af repræsentanten. Denne aftale kan ikke gøres gældende mod bureauer.

Hvis en repræsentant ikke er i stand til at indhente erstatning for forudbetalinger, der er foretaget i henhold til betingelserne i artikel 4, stk. 4, på vegne af forsikrer, der har anmodet om godkendelse af repræsentanten, skal erstatningen betales af det bureau, der har foretaget godkendelsen. Dette bureau skal efterfølgende godtgøres af det bureau, som forsikrer er medlem af, i overensstemmelse med betingelserne i artikel 5.

8. Når et bureau modtager underretning om, at et medlem har besluttet at afskedige en repræsentant, skal bureauet, der har godkendt anmodningen, underrettes. Sidstnævnte bureau er fritstillet med hensyn til fastsættelse af datoen for ophør af godkendelsen.

Når et bureau, der har godkendt anmodningen om repræsentantskabet, beslutter at tilbagekalde sin godkendelse, eller når repræsentanten beslutter at trække sin godkendelse tilbage, skal bureauet, der har indsendt anmodning om godkendelse, underrettes. Tidspunktet for ophør af godkendelsen skal ligeledes meddeles.

Artikel 5

Godtgørelsesbetingelser

1. Når et bureau eller repræsentanten, godkendt til skadebehandling, har afviklet samtlige krav i forbindelse med et uheld, skal kravet om refusion, inden for et år efter den sidste udbetaling til skadelidte, sendes pr. fax eller e-post til det medlem af bureauet, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolisen eller, hvis relevant, til bureauet, specificeret som følgende:

1.1. Beløb, der blev udbetalt til skadelidte som følge af et forlig eller rettens kendelse.

1.2. Beløb, der blev anvendt til undersøgelse og fastsættelse af kravet samt udgifter i forbindelse med retshandlinger, under forudsætning af at disse udgifter under tilsvarende omstændigheder også skulle betales af en forsikrer i skadelandet.

1.3. Behandlingsgebyr til dækning af andre omkostninger i overensstemmelse med regler, godkendt af Council of Bureaux.

Når krav i forbindelse med et uheld er forsvaret således, at ingen udbetaling fandt sted, kan beløb nævnt i artikel 5, stk. 1, punkt 1.2, samt minimumsbehandlingsgebyr nævnt i artikel 5, stk. 1, punkt 1.3, ovenfor opkræves.

2. Kravet om refusion skal betales i modtagerens egen mønt og i dets eget hjemland uden udgift for modtageren inden for 2 måneder efter datoen for fremsættelse af krav om refusion. Ved udløbet af denne frist forrentes refusionskrav med 12 % p.a. fra datoen for fremsættelse af kravet indtil beløbets modtagelse.

Kravet om refusion kan fremsættes i landets egen mønt, men betalbar i euro, til den kurs, der var gældende ved fremsættelsen af refusionskravet.

3. Under ingen omstændigheder kan kravet om refusion indeholde betaling af bøder, kaution eller anden økonomisk straf, pålagt forsikringstageren, der ikke dækkes af en forsikring mod civilt ansvar i forbindelse med anvendelsen af motorkøretøjer i skadelandet.

4. Dokumentation for, at erstatningen er betalt til skadelidte, skal på forlangende sendes prompte, men uden at forsinke refusionen.

5. Refusion for udlæg nævnt i artikel 5, stk. 1, punkt 1.1, og artikel 5, stk. 1, punkt 1.2, ovenfor kan kræves betalt, selvom bureauet ikke er færdig med at betale samtlige krav i forbindelse med uheldet. Behandlingsgebyr nævnt i artikel 5, stk. 1, punkt 1.3, ovenfor kan kræves betalt, hvis hovedstolen overstiger det af Council of Bureaux fastsatte beløb.

6. Hvis sagen genoptages efter modtagelse af refusion, skal handlingsgebyret for yderligere krav, hvis det er aktuelt, beregnes i overensstemmelse med det beløb, der var gældende ved sagens genoptagelse.

7. Hvis ingen krav fremsættes i forbindelse med et uheld, kan handlingsgebyr ikke kræves betalt.

*Artikel 6***Garantipligt**

1. Hvert bureau skal garantere sine medlemmers opfyldelse af krav om refusion, jf. artikel 5, fremsat af skadelandets bureau eller dennes agent.

Hvis et medlem undlader at betale refusionskrav inden for to måneder, jf. artikel 5, skal medlemmets bureau foretage udbetalingen i overensstemmelse med betingelserne nedenunder ved modtagelsen af en garantipåberåbelse fra skadelandets bureau eller agent, godkendt af dette bureau.

Garantibureauet skal foretage udbetalingen inden for én måned. Ved udløbet af denne frist skal der pålægges morarenter a 12 % p.a., beregnet fra datoen for garantipåberåbelse, og indtil beløbet modtages af modtagerens bank.

Garantipåberåbelse skal foretages ved fax eller e-post inden for 12 måneder efter datoen for fremsættelsen af kravet om refusion, jf. artikel 5. Ved udløbet af denne frist og uden præjudice for yderligere renter er bureauets ansvar som garant begrænset til renter i 12 måneder a 12 % p.a.

Garantipåberåbelse, foretaget senere end 2 år efter datoen for refusionskravet, er ugyldig.

2. Hvert bureau garanterer for, at dets medlemmer instruerer sine repræsentanter, for hvem der er anmodet om godkendelse til at behandle krav, jf. første afsnit af artikel 4, stk. 4, om at videresende alle dokumenter om alle krav til skadelandets bureau eller sin repræsentant.

SEKTION II

SPECIFIKKE REGLER OM KONTRAKTMÆSSIGE FORHOLD MELLEM BUREAUERNE MED HJEMMEL I GRØNT KORT-AFTALEN (VALGFRI REGLER)

Reglerne i denne sektion finder anvendelse, når det kontraktmæssige forhold bureauerne imellem har hjemmel i grønt kort-aftalen.

*Artikel 7***Udstedelse af grønt kort**

1. Hvert bureau er ansvarlig for trykning af grønne kort eller bemyndigelse af sine medlemmer til at trykke disse.

2. Hvert bureau skal bemyndige sine medlemmer til at udstede grønne kort til deres forsikrede for motorkøretøjer, der er registreret i de lande, for hvilke bureauet er ansvarlig.

3. Medlemmer af bureauet kan bemyndiges af bureauet til at udstede grønne kort til deres forsikrede i et hvilket som helst land, hvor der ikke er et bureau, forudsat medlemmet er etableret i det pågældende land. Denne bestemmelse er begrænset til motorkøretøjer, der er registreret i de pågældende lande.

4. Alle grønne kort anses for at være gyldige i mindst femten dage fra udstedelsesdato. I tilfælde, hvor et grønt kort er udstedt for en mindre periode, skal bureauet, der har godkendt udstedelsen af det grønne kort, garantere dækning til bureauet i de lande, hvor det grønne kort er gyldigt i mindst femten dage fra udstedelsesdato.

5. Hvis overenskomsten mellem to bureauer er annulleret iht. artikel 16, stk. 3, punkt 3.5, skal samtlige grønne kort, udstedt under bureauernes bemyndigelse og til anvendelse i hinandens territorier, betragtes som ugyldige fra datoen for annulleringens gennemførelse.

6. Hvis overenskomsten er annulleret eller suspenderet iht. artikel 16, stk. 3, punkt 3.6, skal gyldigheden af resterende periode på det grønne kort, udstedt i det pågældende bureaus navn til anvendelse i deres respektive territorier, afgøres af Council of Bureaux.

*Artikel 8***Bekræftelse af gyldigheden af et grønt kort**

Anmodning om bekræftelse af gyldigheden af et identificeret grønt kort, afsendt pr. fax eller e-post af skadelandets bureau eller dets repræsentant til det bureau, der har udstedt det grønne kort, skal besvares definitivt inden for 3 måneder efter anmodningen. Hvis responsen udebliver efter fristens udløb, skal det grønne kort anses for at være gyldigt.

*Artikel 9***Falske, uautoriserede eller ulovligt ændret grønne kort**

Alle grønne kort, der giver sig ud for at være udstedt under et bureaus autoritet og præsenteret i et andet land, hvor en sådan er gyldig, skal garanteres af bureauet, der har udstedt dette, uanset om det grønne kort er falsk, uautoriseret eller ulovligt ændret.

Bureauets garanti skal dog betragtes som uanvendelig, hvis det grønne kort omhandler et køretøj, der ikke er registreret i det pågældende lands bureau, med undtagelse af reglerne i artikel 7, stk. 3.

SEKTION III

SPECIFIKKE REGLER OM KONTRAKTMÆSSIGE FORHOLD BUREAUERNE IMELLEM, BASERET PÅ ANTAGET FORSIKRINGSDÆKNING (VALGFRI REGLER)

Reglerne i denne sektion omhandler forhold mellem bureauerne, hvor forsikringsdækning er antaget, dog med visse undtagelser.

*Artikel 10***Bureauernes forpligtelser**

Bureauer omfattet af denne sektion skal, på grundlag af fuld gensidighed, garantere for refusion af samtlige udgifter nævnt i denne overenskomst i forbindelse med uheld i hinandens territorier, der involverer et køretøj, der er hjemmehørende hos det ene af bureauerne, uanset om køretøjet er forsikret eller ej.

*Artikel 11***Begrebet hjemmehørende**

1. Begrebet hjemmehørende i territorium, tilhørende et land, hvor et køretøj hører hjemme, er afgjort på grundlag af et af følgende kriterier:
 - 1.1. Territorium, tilhørende et land, hvis nummerplader køretøjet er forsynet med.
 - 1.2. I tilfælde af køretøjer, for hvilke registrering ikke påkræves, men som er forsynet med en forsikringsnummerplade eller andet tegn analogt med nummerplader, da territorium af landet, der har udstedt tegnet eller forsikringsnummerplader.
 - 1.3. I tilfælde, hvor motorkøretøjet ikke kræves forsynet med forsikringsplader, nummerplader eller andet identifikationstegn, da territorium af landet, hvor personen, der har køretøjet i sin varetægt, har permanent ophold.
2. I tilfælde af, at et køretøj med nummerpladepligt er uden nummerplader, eller er forsynet med nummerplader, der ikke er lovligt udstedt til dette, involveres i et uheld, skal territorium af det land, hvor uheldet opstår, betragtes som det land eller territorium, køretøjet er hjemmehørende i med hensyn til krav, der opstår i forbindelse med uheldet.

*Artikel 12***Undtagelser**

Reglerne i denne sektion er ikke anvendelige for følgende:

1. Køretøjer, registreret i andre end de lande, hvis bureauer omfattes af denne sektion, og for hvilke et grønt kort er udstedt af et medlem af et sådant bureau. I tilfælde af et uheld, der involverer et køretøj, for hvilket et sådant grønt kort er udstedt, skal det pågældende bureau rette sig efter reglerne i sektion II.
2. Køretøjer, der tilhører visse personer, registreret i et land, der har udpeget en myndighed eller et erstatningsorgan som ansvarlig for kompensation til skadelidte i overensstemmelse med gældende regler i skadelandet.
3. Bestemte køretøjer eller køretøjer, forsynet med særlige nummerplader, hvis anvendelse i international trafik er betinget af, at køretøjet forsynes med et gældende grønt kort eller grænseforsikring i henhold til gældende lovgivning i det besøgte land.

En oversigt over køretøjer nævnt i artikel 12, stk. 2, og artikel 12, stk. 3, tillige med en oversigt over myndigheder udpeget i andre lande skal udarbejdes af hvert lands bureauer og meddeles Council of Bureaux.

*Artikel 13***Bekræftelse af territorium, køretøjet er hjemmehørende i**

Anmodning om bekræftelse af territorium, et køretøj er hjemmehørende i, afsendt pr. fax eller e-post af skadelandets bureau eller dennes repræsentant til et bureau eller dennes repræsentant, skal besvares definitivt inden for 3 måneder. Hvis responsen udebliver efter fristen, antages det, at køretøjet er hjemmehørende i bureauets territorium.

*Artikel 14***Varighed af garanti**

Bureauerne må afgrænse varighed af garanti iht. artikel 10 for følgende:

1. Køretøjer, forsynet med midlertidige nummerplader, hvis format i forvejen er meddelt Council of Bureaux. I disse tilfælde er garantiperioden 12 måneder efter den udløbsdato, der står på nummerpladerne.
2. Andre køretøjer, omfattet af gensidige aftaler indgået med andre bureauer og meddelt Council of Bureaux.

*Artikel 15***Unilateral anvendelse af garantiordningen iht. antaget forsikringsdækning**

Under hensyntagen til lovmæssige forhindringer må bureauer indgå gensidige aftaler om unilateral anvendelse af denne sektion.

SEKTION IV

REGLER OM AFTALER INDGÅET NATIONALE BUREAUER IMELLEM (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)*Artikel 16***Bilaterale aftaler — bestemmelser**

1. Bureauer må indgå bilaterale aftaler, hvor de forpligter sig til inden for gensidige relationer at rette sig efter denne interne overenskomsts såvel obligatoriske som valgfri regler.
2. Sådanne aftaler skal udarbejdes i triplo af de deltagende bureauer, hvor hver beholder et eksemplar. Det tredje eksemplar sendes til Council of Bureaux, der efter aftale med parterne skal meddele datoen for ikrafttrædelse af aftalen.
3. Sådanne aftaler skal indeholde følgende klausuler:
 - 3.1. Identitet af bureauerne, der har indgået aftalen, deres status som medlemmer af Council of Bureaux samt territorium, for hvilke de er kompetente.
 - 3.2. At aftalens parter forpligter sig til at overholde de obligatoriske regler i denne overenskomst.
 - 3.3. At aftalens parter forpligter sig til at overholde de valgfri bestemmelser, som parterne har valgt og er enige om.
 - 3.4. Gensidig myndighed, uddelt af aftalens parter i eget navn og på vegne af sine medlemmer, til at indgå udenretsligt forlig eller søge retslig proces, der kan føre til udbetaling af kompensation i forbindelse med et uheld, der omfattes af denne overenskomst.
 - 3.5. Tidsmæssig ubegrænset gyldighed af aftalen, dog har hver af aftalens parter ret til at opsiges aftalen med 12 måneders varsel, der skal meddeles den anden part samt Council of Bureaux.
 - 3.6. Automatisk ophør eller suspension af aftalen, hvis en af aftalens parter bliver suspenderet af eller ophører med at være medlem af Council of Bureaux.
4. En model af denne aftale er vedlagt (bilag III).

*Artikel 17***Undtagelse**

1. Som fravigelse fra artikel 16 skal bureauer af medlemsstater af EØS i overensstemmelse med artikel 2 i direktiv 72/166/EØF tilkendegive accept af denne interne overenskomst ved en multilateral aftale, hvis ikrafttrædelsesdato fastsættes af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i samarbejde med Council of Bureaux.
2. Bureauer fra ikke-medlemsstater af EØS må forpligte sig til denne multilaterale aftale ved at respektere betingelserne, fastsat af det kompetente udvalg, anerkendt i forfatning af The Council of Bureaux.

SEKTION V

FREM GANGSMÅDE VED ÆNDRING AF DEN INTERNE OVERENSKOMST (OBLIGATORISKE REGLER)*Artikel 18***Fremgangsmåde**

1. Alle ændringer til denne overenskomst er underlagt The General Assembly of The Council of Bureaux's kompetence ene og alene.
2. Fravigelse fra ovenstående:
 - a) alle ændringer til bestemmelserne, nævnt i sektion III, er underlagt udvalget, anerkendt i Council of Bureauxs forfatning ene og alene. Disse bestemmelser er bindende for bureauer, der ikke er medlemmer af udvalget, men har valgt at følge bestemmelsen i sektion III i kontraktmæssige aftaler med andre bureauer, og
 - b) alle ændringer til artikel 4, stk. 2, er underlagt bureauer fra EØS' eksklusive kompetence.

SEKTION VI

VOLDGIFT (OBLIGATORISKE REGLER)*Artikel 19***Klausul om voldgift**

Ethvert stridsspørgsmål vedrørende denne overenskomst skal udredes ved voldgift i overensstemmelse med gældende voldgiftsregler, fastsat af UNCITRAL (United Nations Commission on International Trade Law).

The Council of Bureaux skal afgøre voldgiftsmændene honorar samt erstatningsberettigede omkostninger.

Ansvar for udnævnelse af voldgiftsmænd beror hos President of The Council of Bureaux eller i dennes fravær hos The Chairman of the Nomination Committee.

Voldgiftsretten skal bestå af tre voldgiftsmænd.

Voldgiftsrettens forhandlingsprotokol skal foregå på engelsk og fransk.

SEKTION VII

IKRAFTTRÆDELSE (OBLIGATORISKE REGLER)*Artikel 20***Ikrafttrædelse**

Denne overenskomst træder i kraft den 1. juli 2003 og erstatter samtlige Uniform Agreements og Multilateral Guarantee Agreements bureauerne imellem.

BILAG

Bilag I: Betænkning nr. 5

Bilag II: Direktiv af 24. april 1972 (72/166/EØF)

Bilag III: Modellen af overenskomst mellem bureauerne.

Bureau

Medlem af Council of Bureaux

og

Bureau

Medlem af Council of Bureaux

Forpligter sig herved til at overholde de obligatoriske bestemmelser i den interne overenskomst, der blev vedtaget på Council of Bureaux' generalforsamling den 30. maj 2002 og at overholde de valgfrie regler i sektion Denne forpligtelse gælder ligeledes eventuelle senere ændringer af den nævnte interne overenskomst.

Herved meddeles gensidig tilladelse til at søge retslig proces eller indgå udenretsligt forlig, der kan forventes at føre til udbetaling af erstatning, eller at søge mindeligt forlig for eventuelle krav som følge af skader inden for den interne overenskomst.

Denne aftale er tidsubegrænset. En af parterne kan dog vælge at opsige aftalen med tolv måneders varsel. Opsigelsen skal indgives samtidig til den anden part i aftalen og til generalsekretæren for Council of Bureaux.

Det aftales derudover, at aftalen automatisk ophæves eller suspenderes, hvis en af parterne ophører med at være medlem af Council of Bureaux, eller medlemskabet heraf suspenderes.

Denne aftales ikrafttrædelsesdato meddeles til parterne af generalsekretæren for Council of Bureaux, når denne har modtaget et eksemplar, der er underskrevet af begge parter.

Tillæg 2

LISTE OVER UNDTAGELSER

ØSTRIG

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

BELGIEN

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

SCHWEIZ (og LIECHTENSTEIN)

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

CYPERN

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.
2. Køretøjer, der tilhører de væbnede styrker og andet militært og civilt personale, der er omfattet af internationale aftaler.

TJEKKIET

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

TYSKLAND

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.
2. Militærkøretøjer, der er omfattet af internationale aftaler.

DANMARK (og FÆRØERNE)

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.
2. Militærkøretøjer, der er omfattet af internationale aftaler.

FRANKRIG (og MONACO)

Militærkøretøjer, der er omfattet af internationale aftaler.

FINLAND

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND (samt KANALØERNE, GIBALTAR og ØEN MAN)

NATO-køretøjer, der er omfattet af London-konventionen af 19. juni 1951 og Paris-protokollen af 28. august 1952.

GRÆKENLAND

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader. (Gældende for ulykker, der forekommer fra og med den 1. oktober 1993).
2. Køretøjer, der tilhører mellemstatslige organisationer (grønne plader — med bogstaverne »CD« og ΔΣ efterfulgt af registreringsnummeret).

3. Køretøjer, der tilhører de væbnede styrker samt militært og civilt personale i NATO (gule plader — med bogstaverne »EA« efterfulgt af registreringsnummeret).
4. Køretøjer, der tilhører Grækenlands væbnede styrker (nummerplader med bogstaverne »ES«).
5. Køretøjer, der tilhører de allierede styrker i Grækenland (nummerplader med bogstaverne »AFG«).
6. Køretøjer med testplader (hvide plader — med bogstaverne »ΔOK« efterfulgt af fire tal, som er registreringsnummeret).

UNGARN

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

ITALIEN (og Republikken SAN MARINO og VATIKANSTATEN)

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.
2. Køretøjer, der tilhører de væbnede styrker og andet militært og civilt personale, der er omfattet af internationale aftaler (for eksempel AFI-pladen og internationale organisationer som NATO).
3. Køretøjer uden nummerplader (særlig motordrevne cykler).
4. Landbrugsmaskiner (for eksempel traktorer, påhængsvogne og øvrige køretøjer, der specifikt er beregnet til landbrug).

IRLAND

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

ISLAND

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

LUXEMBOURG

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

NORGE

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

NEDERLANDENE

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader. (Gældende for ulykker, der forekommer fra og med den 1. oktober 1993).
2. Private køretøjer, der tilhører Nederlandenes militære personale og deres familier, som er udstationeret i Tyskland.
3. Køretøjer, der tilhører Tysklands militære personale, som er udstationeret i Nederlandene.
4. Køretøjer, der tilhører personer, som er tilknyttet hovedkvarteret for de allierede styrker i Centraleuropa.
5. Tjenestekøretøjer for NATO's bevæbnede styrker.

PORTUGAL

1. Landbrugsmaskiner og motordrevet mekanisk udstyr, hvortil Portugals lovgivning ikke kræver registrering.
2. Køretøjer, der tilhører fremmede stater og internationale organisationer, som Portugal er medlem af: (hvide plader — røde tal, begynder med bogstaverne »CD« eller »FM«).
3. Køretøjer, der tilhører den portugisiske stat: (sorte plader — hvide tal, begynder med bogstaverne »AM«, »AP«, »EP«, »ME«, »MG« eller »MX« afhængigt af det relevante departement).

SVERIGE

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

SLOVAKIET

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

SLOVENIEN

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

Tillæg 3

SUSPENSIVE BESTEMMELSER

FRANKRIG

Bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, i de interne bestemmelser finder ikke anvendelse på Bureau Central Français, før de franske reguleringsbestemmelser er blevet ændret, således at der sikres overholdelse heraf, eller der er indgået aftale om anvendelse.

ITALIEN

Bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, i de interne bestemmelser finder ikke anvendelse på Ufficio Centrale Italiano (UCI), før de reguleringsbestemmelser, der er gældende i Italien, er blevet ændret i henhold til gældende fællesskabsret, således at der sikres overholdelse heraf.

PORTUGAL

Bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, i de interne bestemmelser finder ikke anvendelse på Gabinete Português de Carta Verde, før de reguleringsbestemmelser, der er gældende i Portugal, er blevet ændret i henhold til gældende fællesskabsret, således at der sikres overholdelse heraf.

SCHWEIZ

Bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, i de interne bestemmelser finder ikke anvendelse på Swiss National Bureau of Insurance, før de reguleringsbestemmelser, der er gældende i Schweiz, er blevet ændret i henhold til gældende fællesskabsret, således at der sikres overholdelse heraf.
